

א. 1. פרק מס' 17 (מן הפח אל הפחת) : 40:5-40:3

2. תיאור הסצנה : בובספוג עומד ומחכה בתחנת האוטובוס. בזמן שהוא ממתין, הוא שם לב כי השרוכים שלו פרומים- תוך כדי שהוא שורך את השרוכים, האוטובוס עובר ובובספוג מפספס אותו. לאחר מכן, הבלון של בובספוג מתעופף והוא מנסה לתפוס אותו. בזמן שבובספוג רודף אחרי הבלון, האוטובוס מגיע שוב לתחנה, אך בובספוג מפספס אותו. בובספוג המיואש אומר לעצמו כי הוא חייב לשים יותר לב מתי האוטובוס מגיע, אך בשל הרעב הכבד הוא חוצה את הכביש לעבר מכונת הממתקים ואז הוא שוב מפספס את האוטובוס.

ב. על פי תיאוריית גילוי האותות (Goldstein & Brockmole, 2016), קבלת החלטה של אדם מושפעת מרמת רגישות המערכת החושית שלו ומתהליכי קבלת החלטות. על פי תיאוריה זו, ישנם שני מצבי עולם נפרדים שיש להבחין ביניהם - רעש בלבד (noise) ואות+ רעש (noise+ signal)- לפיכך, או שהיה אות, או שלא. כמו כן, לפי תיאוריה זו ישנם ארבעה סוגים של מצבי תגובה: פגיעה (יש אות ויש תגובה)- רעש+אות, אזעקת שווא (אין אות ויש תגובה)- רעש+אות, החטאה (יש אות אך אין תגובה)- רעש, ודחייה נכונה (אין אות ואין תגובה)- רעש. בנוסף, ישנם שני גורמים המשפיעים על סוג התגובה: 1. עוצמת הרגישות התפיסתית (d')- מבטא את היכולת של הפרט להבחין בין האות לרעש וזה משפיע על אחוז התשובות הנכונות. d' גדול מבטא את הקלות בה הפרט יכול להבחין בין אות לרעש ולפיכך יהיו יותר תגובות נכונות, קרי פגיעה ודחייה נכונה. עם זאת, d' קטן מבטא את הקושי של הפרט להבחין, כלומר ישנה חפיפה גדולה בין אות לרעש ובכך יהיו גם פחות תגובות נכונות. 2. קריטריון- מבטא את הסף ממנו והלאה הפרט יתפוס את הגירוי. גורם זה מושפע מהיבטים קוגניטיביים ונע בין קריטריון מחמיר- כלומר הפרט יטה לא לתפוס את הגירוי לבין קריטריון ליברלי המאפשר לפרט לתפוס יותר את הגירוי.

ג. עיקרון גילוי האותות בא לידי ביטוי בסצנה המתוארת במספר דרכים: ראשית, נראה כי בובספוג נטה לפספס את האוטובוס בתחנה בשל קריטריון מחמיר אשר גרם לבובספוג להיות בעל "אטימות תפיסתית" לגירוי ולכן ניתן לראות שהיה הרבה החטאות. לדוגמא, כאשר הוא היה מוסח מגירויים אחרים (למשל כאשר שרך שרוכים או רדף אחרי הבלון שהתעופף), זה גרם לו להתקשות להבחין כאשר הייתה האות, קרי כאשר האוטובוס הגיע. כמו כן, נראה כי עוצמת הרגישות התפיסתית של בובספוג גם השפיעה. על פי הסצנה, ניתן להסיק כי לבובספוג יש d' קטן ולכן הוא התקשה להבחין בין אות לרעש ולכן הוא פספס את האוטובוס. לפיכך, מבחינת סוגי התגובה ניתן לראות כי לבובספוג היו מצבים רבים של החטאה- קרי הייתה אות- הגירוי הופיע (האוטובוס הגיע), אבל בובספוג לא הגיב אליו. בנוסף, היו בסצנה גם מספר

מצבים של אזעקת שווא, למשל במצבים בהם בובספוג מחכה בתחנת אוטובוס ורוצה לחצות את הכביש לעבר מכונת הממתקים - בכל צעד קטן שהוא חצה את הכביש, הוא מסתובב ובודק האם האוטובוס הגיע, למרות שהוא לא. זה מצב שבו לא היה אות, האוטובוס לא הגיע, אך עדיין בובספוג הגיב.

ד. מטרת המחקר של גרדנר ומונקריף (1988) הינה להשוות בין נשים הסובלות מאנורקסיה לנשים בריאות בנוגע לתפיסת גופן בהקשר של תיאורית גילוי אותות. לאחר שכל משתתפת במחקר נשקלה, היא התבקשה לעמוד אל מול מצלמה, ומסך טלוויזיה, אשר אפשר להן לצפות בגופן במסך. המצלמה יצרה מצג שווה בו המשתתפת נראתה מלאה או רזה יותר, אך ללא השפעה על הגובה שלה. בנוסף, כל משתתפת החזיקה מכשיר המאפשר לשנות את תפקוד המצלמה, כך שהנבדקת תוכל להראות רזה או מלאה יותר. עבור כל משתתפת הוצגו מקרים בהן היא נראית מלאה יותר או רזה יותר. לאחר מכן, כל משתתפת התבקשה לשנות את רוחב גופה באמצעות המכשיר אותו היא החזיקה בהתאם לתפיסת דימוי הגוף שלה. בנוסף, על כל משתתפת היה להציג כיצד הייתה רוצה להיראות. בשלב השני של הניסוי הוצגה בפני כל משתתפת תמונה שייצגה באופן אמיתי או מעוות את גופה. עליהן היה לקבוע אם התמונה משקפת את המציאות או מעוותת. תוצאות הניסוי הראו כי גם קבוצת המחקר (אנורקסיה) וגם קבוצת הביקורת נטו להערכת חסר של גודל גופן. כמו כן, גם נשים אנורקסיות וגם נשים בקבוצת הביקורת תיארו את המשקל "האידיאלי" מבחינתן כנמוך יותר מתפיסת המשקל האמיתי שלהן. מסקנות הניסוי הן שבאופן מובהק גם נשים אנורקסיות וגם נשים בריאות נוטות להערכת חסר של משקל גופן.

ה. מטריצת ההחלטה במחקרם של גרדנר ומונקריף (1988) הינה: פגיעה (זיהוי תמונה כעיוות הגוף כאשר הוצגה באמת), אזעקת שווא (תגובה לתמונה כמציגה עיוות גוף, כלמעשה הציגה את המצב במציאות), החטאה (תגובה לתמונה כמציגה מצב נורמלי, כשבמציאות הציגה עיוות גוף) ודחייה נכונה (תגובה לתמונה כמציגה מצב נורמלי, כשאכן הציגה כך). מדד הרגישות משקף את יכולת ההבחנה החושית של הנבדקות לגלות האם מוצג עיוות בתמונה ומדד הקריטריון משקף את נטיית התגובה של הנבדקות לתמונה והאם הן נוטות לדווח שהיה עיוות בתמונה, או לא.